T.C.
UYUŞMAZLIK MAHKEMESİ
HUKUK BÖLÜMÜ
ESAS NO : 2016 / 308
KARAR NO : 2016 / 353
KARAR TR : 6.6.2016

ÖZET: Davalı Belediye Başkanlığında 4857 sayılı Kanun gereğince görev yapmakta iken, 5620 sayılı "Kamuda Geçici İş Pozisyonlarında Çalışanların Sürekli İş Kadrolarına veya Sözleşmeli Personel Statüsüne Geçirilmeleri, Geçici İşçiÇalıştırılması ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkındaki Kanun" gereği 5393 sayılı Belediyeler Kanunu'nun 49. maddesi kapsamında tam zamanlı sözleşmeli personel olarak çalışmaya devam etmesinin ardından emekliye ayrılan davacının, hizmet akdine dayalı işçi statüsünde çalıştığı dönemeilişkin hak ve alacakları dikkate alınmadan eksik ödenen kıdem tazminatının faizi ile birlikte ödenmesi istemiyle açtığı davanın, davacının 657 sayılı Kanun gereğince sözleşmeli personel statüsünde yer alması ve işçi statüsünde çalıştığı sürenin kendisine ödenen iş sonu tazminatı hesabında dikkate alınması nedenleri ile; 5434 sayılı Kanun uyarınca İDARİYARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

-
-
-
-
-

K A R A R

Davacı : A.T. T.
Vekilleri : Av. B.D. & Av. S. Ç. & Av. A.D.
Davalı : Konya Büyükşehir Belediye Başkanlığı
Vekilleri : Av. M.İ. & Av. H.K. & Av. H. E.

O L A Y : Davacı vekili dava dilekçesinde; "Müvekkilim, davalı Konya Büyükşehir Belediye Başkanlığı nezdinde İmar ve Şehircilik Daire Başkanlığında Jeoloji mühendisi olarak görev yapmıştır. Müvekkil 30.09.2004-15.08.2008 tarihleri arasındaki dönemde belediyedeki çalışmaları taşeron firmalar üzerinden, 15.08.2008 tarihinden 2009 yılı 11. ayına yani emekli olduğu tarihe kadar da Büyükşehir Belediyesi ile tam zamanlı hizmet sözleşmesi ile çalışmıştır. Son işveren de bu nedenle Büyükşehir Belediyesidir. 2008 öncesi için de asıl işin sahibi ve üst işveren davalı Belediye olup, davacının sigorta kayıtları ise alt işveren konumundaki şirketler üzerinden gösterilmiştir. Şirketlerde sigorta kaydı sürekli devir yapılmıştır. Müvekkilimin çalışmasında hiçbir değişiklik ve kesinti olmamıştır. İş bu işlem müvekkil işçi gibi belediye nezdinde çalışan birçok işçinin kıdem tazminatı ve benzeri alacak haklarını ortadan kaldırmak amacı ve saiki ile yapılan uygulamalar olup, Yüksek Yargıtay 9. HD. nin kararları ile bu işlemlerin işçinin işçilik haklarına engel olamayacağı ve üst işveren ve asıl işin sahibi konumunda bulunan Belediyenin işçilik alacaklarından sorumlu olacağını ortaya koymuştur. 4857 sayılı yasa 2. Madde.

Müvekkilim davacı, davalı iş yerine 30.09.2004 tarihinde girmiş aralıksız olarak iş sözleşmesinin fesih tarihi olan Kasım 2009 tarihine (SSK kurumuna emekli dilekçesi verildiği tarih) tarihine kadar çalışmıştır. Müvekkilimin iş akdi SGK.dan (devredilen SSK dan) emeklilik nedeni ile fesholmuştur. Müvekkil davacıya hak ettiği kıdem tazminatı ödenmemiştir. Müvekkilime kurumdan 2009 yılı 11. Aydaki talebine istinaden tahsis numarası ile maaş bağlanmıştır.

SONUÇ: Yukarıda izah edildiği üzere, işçilik alacaklarımızdan fazlaya

1-Kıdem Tazminatı: 10.000,00 TL Kıdem tazminatının akdin feshi tarihinden itibaren mevduata uygulanan en yüksek faizi ile birlikte, davalıdan alınarak müvekkilim davacıya ödenmesine karar verilmesi, fazlaya ilişkin haklarımızın saklı tutulmasına

2-Yargılama giderleri ve vekâlet ücretinin karşı tarafa yükletilmesi saygılarımla bilvekale arz ve talep ederim." demek suretiyle adli yargı yerinde dava açmıştır.

Konya 3. İş Mahkemesi:13.2.2014 gün ve E:2012/201, K:2014/83 sayılı kararı ile özetle; 5393 sayılı Belediye Kanunu'nun 49/3.maddesi kapsamında çalışanlarla yapılan sözleşmelerin iş sözleşmesi sayılmayıp idari sözleşme sayıldığından, 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 4/B maddesi uyarınca bu şekilde çalıştırılan kişilerin sözleşmeli personel olacağı ve işçi sayılmayacakları ve çalıştıkları kurumla aralarında çıkan uyuşmazlıklarda idari yargı yerinin görevli olduğunu belirterek, davanın görev yönünden reddine karar vermiş, tarafların kararı temyiz etmemesi üzerine işbu karar kesinleşmiştir.

Davacı vekili aynı istemle bu kez idari yargı yerinde dava açmıştır.

Konya 1. İdare Mahkemesi:22.4.2016 gün ve E:2016/486 sayılı kararı ile özetle; davacının 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 4.maddesinde tanımlanan istihdam şekillerinden memur, sözleşmeli personel, geçici personel ve işçi kapsamında bulunmadığı, imzaladığı Tam Zamanlı Hizmet Sözleşmesine istinaden idareyle arasında hizmet ilişkisi kurulduğu, bu şekilde mühendis olarak geçici görevli statüde çalışmakta iken, kendi isteğiyle emekli olması nedeniyle iş mevzuatından kaynaklanan kıdem tazminatı alacaklarının tazmininin istenildiği ve davacının statüsü dikkate alındığında, iş bu davanın özel hukuk hükümlerine göre adli yargı yerinde görülmesi gerektiğinden bahisle, 2247 Sayılı Uyuşmazlık Mahkemesi'nin Kuruluş ve İşleyişi Hakkında Kanunun 19.maddesi uyarınca görevli yargı yerinin belirlenmesi için dava dosyasının Konya 3. İş Mahkemesinin dosyası ile birlikte Uyuşmazlık Mahkemesine gönderilmesine, dosyanın incelenmesinin Uyuşmazlık Mahkemesi'nin karar vermesine kadar ertelenmesine karar vermiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE:

Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün, Nuri NECİPOĞLU'nun Başkanlığında, Üyeler: Ali ÇOLAK, Yusuf Ziyaattin CENİK, Alaittin Ali ÖĞÜŞ, Süleyman Hilmi AYDIN, Mehmet AKBULUT ve Yüksel DOĞAN'ın katılımlarıyla yapılan 6.6.2016 günlü toplantısında:

I-İLK İNCELEME: Dosya üzerinde 2247 sayılı Yasa'nın 27.maddesi uyarınca yapılan incelemeye göre; adli ve

idari yargı yerleri arasında 2247 sayılı yasa'nın 19.maddesinde öngörülen biçimde görev uyuşmazlığı doğduğu, idari yargı dosyasının, son görevsizlik kararını veren mahkemece, adli yargı dosyası da temin edilmek suretiyle Uyuşmazlık Mahkemesi'ne gönderildiği ve usule ilişkin herhangi bir noksanlık bulunmadığı anlaşıldığından görev uyuşmazlığının esasının incelenmesine oy birliği ile karar verildi.

II-ESASIN İNCELENMESİ: Raporlör-Hakim Selim Şamil KAYNAK'ın, davanın çözümünde idari yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Halil İbrahim ÇİFTÇİ ile Danıştay Savcısı Yakup BAL'ın davada idari yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Dava, 30.09.2004 tarihinden 15.08.2008 tarihine kadar Konya Büyükşehir Belediyesinde4857 sayılı Kanun gereğince görev yapmakta iken, 15.08.2008 tarihinden 2009 yılı 11.ayına kadar 5620 sayılı "Kamuda Geçici İş Pozisyonlarında Çalışanların Sürekli İş Kadrolarına veya Sözleşmeli Personel Statüsüne Geçirilmeleri, Geçici İşçi Çalıştırılması ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkındaki Kanun" gereği 5393 sayılı Belediye Kanunu'nun 49. maddesi kapsamında tam zamanlı sözleşmeli personel kapsamında çalışmaya devam etmesinin ardından emekliye ayrılan davacının, iş akdinin fesih tarihinden itibaren, fazlaya ilişkin hakları saklı kalmak kaydıyla şimdilik 10.000 TL'lik kıdem tazminatının faizi ile birlikte tahsiline karar verilmesi istemiyle açılmıştır.

4.4.2007 tarih ve 5620 sayılı "Kamuda Geçici İş Pozisyonlarında Çalışanların Sürekli İşçi Kadrolarına Veya Sözleşmeli Personel Statüsüne Geçirilmeleri, Geçici İşçi Çalıştırılması İle Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun" un (RG.21.4.2007, Sayı:26500) "Geçici işçilerin sürekli işçi kadrolarına veya sözleşmeli personel statüsüne geçirilmesi" başlıklı 2. maddesinin (1) no'lu fıkrasının (a) bendinde "Bu Kanunun 1 nci maddesinin (a) bendinde belirtilen idarelerde fabrika, şantiye, atölye, çiftlik, arazi gibi işçi istihdamının zorunlu olduğu yerlerde işçiler eliyle gördürülmesi gereken işlerde fiilen çalışanlar sürekli işçi kadrolarına, bunların dışında kalan geçici işçiler ise 14/7/1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 4 üncü maddesinin (B) fıkrası hükümleri uyarınca sözleşmeli personel pozisyonlarına… geçirilir…" denilmek sureti ile davalı Belediye Başkanlığı'nda avukat statüsünde çalışan işçinin de içinde bulunduğu hizmet sınıfının 657 sayılı Kanun'un 4/B maddesi kapsamında sözleşmeli personel statüsüne geçirileceği düzenlenmiştir.

Aynı Kanun'un aynı maddesinin (10) no'lu fıkrasında "Sözleşmeli personel statüsüne geçirilenlere iş mevzuatına göre herhangi bir tazminat ödenmez. Bu personelin önceden kıdem tazminatı ödenmiş süreleri hariç, kıdem tazminatına esas olan toplam hizmet süreleri, 657 Sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin (B) fıkrasında belirtilen iş sonu tazminatına hak kazanmada ve hesabında dikkate alınır." hükmü yer almaktadır.

Aynı Kanunun 4 üncü maddesi ile 657 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin (B) fıkrasına eklenen 3 üncü paragrafta ise "sözleşmeli personel seçiminde uygulanacak sınav ile istisnaları, bunlara ödenebilecek ücretlerin üst sınırları ile verilecek iş sonu tazminatı miktarı, kullandırılacak izinler, pozisyon unvan ve nitelikleri, sözleşme fesih halleri, pozisyonların iptali, istihdamına dair hususlar ile sözleşme esas ve usulleri Devlet Personel Başkanlığının teklifi üzerine Bakanlar Kurulunca belirlenir…" denilmektedir.

Bakanlar Kurulu'nun 06.06.1978 tarih ve 7/15754 sayılı Sözleşmeli Personel Çalıştırılmasına İlişkin Esaslar başlığını taşıyan Kararı'nın 7. Maddesinde; "(Değişik: 2/9/2005 tarihli R.G.) Kamu kurum ve kuruluşlarının yurt dışı teşkilatlarında sözleşmeli olarak çalıştırılan yabancı uyruklu personel ile haftalık çalışma saati süresi 40 (kırk) saatin altında bulunan personel (Ek ibare: R.G. 24.06.2006;2006/10557) (Milli Eğitim Bakanlığında norm kadro sonucu ortaya çıkan öğretmen ihtiyacının kadrolu öğretmen istihdamıyla kapatılamaması hallerinde sözleşme ile çalıştırılacak öğretmenlerde 40 saat şartı aranmaz) hariç olmak üzere, en az 2 hizmet yılını tamamlayanlardan;

a) 506 sayılı Sosyal Sigortalar Kanunu gereğince malûllük veya yaşlılık aylığı bağlanması veya toptan ödeme yapılması,

b) Hizmetlerine gerek kalmadığı için sözleşmesinin feshedilmesi veya yenilenmemesi,

c) İstihdamına ilişkin mevzuatında yer alan hükümler uyarınca ilgilinin kendi isteği ile sözleşmeyi feshetmesi,

d) İlgilinin ölümü,

hallerinden birinin vuku bulmasından dolayı hizmet sözleşmesi sona erenlere, görev yapmakta olduğu pozisyon unvanı itibariyle, Devlet Memurları Kanununa göre girebilecekleri hizmet sınıfındaki aynı veya benzeri kadro unvanı esas alınarak hizmet yılı ve öğrenim durumu aynı olan emsali personele 5434 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Emekli Sandığı Kanunu hükümlerine göre bir hizmet yılı için ödenecek azami emeklilik ikramiyesi tutarını geçmemek üzere, çalışılan her tam hizmet yılı için ayrılış tarihindeki hizmet sözleşmesinde yazılı aylık brüt ücret tutarında iş sonu tazminatı ödenir. Bir yıldan artan süreler için de, tam yıl için hesaplanan miktardan o süreye isabet eden tutar kadar ödeme yapılır." Denilmek sureti ile iş sonu tazminatı düzenlenmiş ve kapsamı belirlenmiştir.

Aynı Kararın aynı maddesinin devamı fıkralarında; "Bu tazminatın ödenmesinde; daha önce iş sonu tazminatı, ikramiye ve kıdem tazminatı ile benzeri ödemelerde değerlendirilmiş süreler dikkate alınmaz. İş sonu tazminatı ödemesinde dikkate alınmış süreler kıdem tazminatı ile 5434 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Emekli Sandığı Kanunu hükümleri uyarınca ödenecek ikramiye hesabında değerlendirilmez. Ölüm halinde, yukarıdaki fıkra uyarınca hesaplanacak tutar, ölenin kanuni mirasçılarına ödenir.

Kamu kurum ve kuruluşlarının yurt dışı teşkilatlarında sözleşmeli olarak çalıştırılan yabancı uyruklu personelden; hizmetlerine gerek kalmaması veya yaş haddi nedenleriyle sözleşmesi fesh edilen veya yenilenmeyenler, yerel sosyal güvenlik mevzuatına göre emeklilik, malûllük veya ölüm nedeniyle ayrılanların iş sonu tazminatı konusunda, yerel mevzuata uyulmasının zorunlu olmadığı durumlarda, Dışişleri ve Maliye Bakanlıklarının uygun görüşleri alınmak koşulu ile sözleşmelere hüküm konulabilir. Ancak bu yolla ödenecek iş sonu tazminatı tutarı aralıksız olarak çalışılan her tam yıl için son aylık sözleşme ücretinin %50'sini geçemez. Bir yıldan artan süreler için de, tam yıl için hesaplanan miktardan o süreye isabet eden tutar kadar ödeme yapılır.

Bu statüde çalışanların sözleşme koşullarına uymaması nedeniyle kurum tarafından, sözleşme esasları dışında herhangi bir nedenle çalışanlar tarafından, sözleşmesinin feshedilmesi veya yenilenmemesi hallerinde, iş sonu tazminatı ödenmez.

İş sonu tazminatı ödemelerinde emsal belirleme hususları ile uygulamada ortaya çıkabilecek tereddütleri gidermeye Maliye Bakanlığı yetkilidir." denilmek sureti ile iş sonu tazminatının hesabında dikkate alınacak hususlara yer verilmiştir. Bu fıkralarda da belirtildiği üzere, kişinin 5620 sayılı kanuna tabi olarak 4/B li sözleşmeli personel kadrosuna geçirilmeden önce çalıştığı ve iş sonu tazminatının hesaplanması sırasında dikkate alınan süreler kıdem tazminatının hesaplanmasında dikkate alınmayacaktır.

Yukarıda açıklanan mevzuat hükümleri uyarınca ve isteği üzerine, davacının 4857 sayılı Kanuna tabi "işçi" statüsünde davalı Belediyede görev yapmaktayken, 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 4 üncü maddesinin (B) fıkrasında belirtilen "sözleşmeli personel" (kamu görevlisi) statüsüne geçirildiği, bu statü değişikliğinin 5510 sayılı Kanunun yürürlüğe girdiği 1.10.2008 tarihinden önce gerçekleştiği, 657 sayılı Kanunun 4/B maddesinde sözleşmeli personel statüsünde görev yapanlara ödenmesini öngördüğü "iş sonu tazminatı" nın ise gerçekte 5434 sayılı Kanuna tabi kamu görevlilerine ödenecek "kıdem tazminatı" nin farklı bir adlandırılması mahiyetini taşıdığı, "sözleşmeli personel" statüsüne geçirilmeyle birlikte 5434 sayılı T.C.Emekli Sandığı Genel Müdürlüğüyle (başvuru tarihi itibariyle 5510 sayılı Kanunun 4/C maddesi uyarınca sigortalı olarak Sosyal Güvenlik Kurumuyla) ilişkilendirilmesi gerektiğinden; istekle

emekliye ayrıldığı tarihte "iş sonu tazminatı" nın (kıdem tazminatının) 657 ve 5434 sayılı Kanunlar uyarınca ve 5620 sayılı Kanunun 2 nci maddesinin (10) no'lu fikrası, 06.06.1978 tarihli 7/15754 sayılı bakanlar kurulu kararı ile İç İşleri Bakanlığının 2007/1 nolu tebliğinin öngördüğü esaslar dahilinde kendisine ödendiği, 5393 sayılı Belediye Kanununun "Norm kadro ve personel istihdamı" başlıklı 49 uncu maddesinin de açıklanan bu somut durumu ortaya koyduğu, dolayısıyla kıdem tazminatının (iş sonu tazminatının) noksan ödendiği yolundaki davacı iddiasının, anılan mevzuat hükümleri dikkate alınarak değerlendirilmesi gerektiği anlaşılmaktadır.

31.5.2006 tarih ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu 506, 1479, 2925, 2926 ve 5434 sayılı Kanunlar kapsamındaki hizmet akdine göre ücretle çalışanlar (Sosyal Sigortalılar), kendi hesabına çalışanlar (Bağ-Kur'lular), tarımda kendi adına ve hesabına çalışanlar (Tarım Bağ-Kur'luları), tarım işlerinde ücretle çalışanlar, (Tarım sigortalıları), devlet memurları ve diğer kamu görevlilerini (Emekli Sandığı İştirakçileri), geçici maddelerle korunan haklar dışında, sosyal güvenlik ve sağlık hizmetleri yönünden yeni bir sisteme tabi tutmuş, beş farklı emeklilik rejimini aktüeryal olarak hak ve hükümlülükler yönünden tek bir sosyal güvenlik sistemi altında toplamıştır. 5510 sayılı Kanunun iptali amacıyla açılan davada Anayasa Mahkemesi, 15.12.2006 tarih ve E: 2006/111, K: 2006/112 sayılı kararıyla, anılan Kanunun birçok maddesi ile birlikte, bu Kanunun yürürlük tarihinden önce 5434 sayılı T.C. Emekli Sandığı Kanunu hükümlerine tabi olarak görev yapmakta olan memurlar ve diğer kamu görevlilerini diğer sigortalılarla aynı sisteme tabi kılan (başta 4/c maddesi) hükümlerin iptaline karar vermiş; bu karardan sonra kabul edilen 17.04.2008 tarih ve 5754 sayılı Kanunla 5510 sayılı Kanunda düzenlemeler yapılmış ve anılan Kanuna eklenen Geçici 1 nci ve Geçici 4 ncü maddelerle, 5754 sayılı Kanunun yürürlüğe girdiği 1 Ekim 2008 tarihinden önce 5510 sayılı Kanunun 4 ncü maddesinin birinci fikrasının (c) bendi kapsamında olanlar (memurlar ile diğer kamu görevlileri) ile bunların dul ve yetimleri hakkında, bu Kanunla yürürlükten kaldırılan hükümleri de dahil 5434 sayılı Kanun hükümlerine göre işlem yapılacağı hüküm altına alınmıştır. 5754 sayılı Kanunun kimi hükümlerinin iptali istemiyle açılan dava Anayasa Mahkemesi'nin 30.3.2011 tarih ve E: 2008/56, K:2011/58 sayılı kararı ile reddedilmiştir.

5510 sayılı Kanunun 101 nci maddesinde yer alan "…bu Kanun hükümlerinin uygulanmasıyla ilgili ortaya çıkan uyuşmazlıklar İş Mahkemelerinde görülür." bölümünün iptali istemiyle yapılan itiraz başvurusunda Anayasa Mahkemesi, 22.12.2011 tarih ve E: 2010/65, K: 2011/169 sayılı kararıyla (RG. 25.1.2012, Sayı: 28184) davayı redle sonuçlandırmakla birlikte; söz konusu kararın Mahkememiz önündeki uyuşmazlığa ışık tutacak şekilde şu gerekçeye dayandırmıştır: "…5754 sayılı Kanunun yürürlüğe girmesinden önce memur ve diğer kamu görevlisi olarak çalışmakta olanlar, evvelce olduğu gibi 5434 sayılı Kanun hükümlerine tabi olacaklar ve bunların emeklileri bakımından da aynı Kanun hükümleri uygulanmaya devam edecek; ancak 5754 sayılı Kanun'un yürürlüğe girmesinden sonra memur ve diğer kamu görevlileri olarak çalışmaya başlayanlar ise 5510 sayılı Kanunun 4/c maddesi uyarınca, bu Kanun hükümlerine tabi sigortalı sayılacak ve haklarında 5434 sayılı Kanun değil, 5510 sayılı Kanun'un öngördüğü kural ve esaslar uygulanacak; ihtilaf halinde de adli yargı görevli bulunacaktır. 5754 sayılı Kanunun yürürlüğüyle birlikte, artık Sosyal Sigortacılık esasına göre faaliyet gösteren ve yaptığı, tesis ettiği işlem ve muameleler idari işlem sayılamayacak bir sosyal güvenlik kurumunun varlığından söz etmek gerekli bulunmaktadır. 5754 sayılı Kanun'un yürürlüğe girmesinden önce iştirakçisi sıfatıyla çalışmakta olan memurlar ve diğer kamu görevlileri ile emekli sıfatıyla 5434 sayılı Kanun'a göre emekli, dul ve yetim aylığı almakta olanlar ve ayrıca memurlar ve diğer kamu görevlilerinden ileride emekliliğe hak kazanacaklar yönünden ise Sosyal Güvenlik Kurumu'nun tesis edeceği işlem ve yapacağı muameleler idari işlem niteliğini korumaya devam edecek, bunlara ilişkin ihtilaflarda da evvelce olduğu gibi idari yargı görevli olmaya devam edecektir… Bu bakımdan 5510 sayılı Kanunun yürürlüğünden sonra, prim esasına dayalı yani sistemin içeriği ve Kanun kapsamındaki iş ve işlemlerin niteliği göz önünde bulundurulduğunda, itiraz konusu kuralla, yargılamanın bütünlüğü ve uzman mahkeme olması nedeniyle Kanun hükümlerinin uygulanması ile ortaya çıkan uyuşmazlıkların çözümünde iş mahkemelerinin görevlendirilmesinde Anayasa'ya aykırılık görülmemiştir. Ancak, yukarıda açıklandığı üzere 5754 sayılı Kanun'un yürürlüğe girmesinden önce statüde bulanan memurlar ve diğer kamu görevlileri ile ilgili sosyal güvenlik mevzuatının uygulanmasından doğan idari işlem ve idari eylem niteliğindeki uyuşmazlıklarda idari yargının görevinin devam edeceği açıktır…" Yukarıda sözü edilen mevzuat hükümlerinin ve Anayasa Mahkemesi kararının birlikte değerlendirilmesinden, 5510 sayılı Kanunun yürürlüğe girmesinden önce memur ve diğer kamu görevlisi olarak çalışmakta olanlar, daha önce olduğu üzere 5434 sayılı Kanun hükümlerine tabi olacakları gibi bunların emeklilikleri bakımından da aynı Kanun hükümlerinin uygulanmaya devam edileceği; ancak, bu Kanunun yürürlüğe girmesinden sonra memur ve diğer kamu görevlisi olarak çalışmaya başlayanların ise 5510 sayılı Kanunun 4/c maddesi uyarınca, bu Kanun hükümlerine tabi sigortalı sayılacağı ve haklarında 5434 sayılı Kanunun değil 5510 sayılı Kanunun öngördüğü kural ve esasların uygulanacağı dolayısıyla ihtilafların da adli yargı yerinde çözümleneceği açıktır.

Kaldı ki; T.C. Anayasası'nın 158.maddesindeki "…diğer mahkemelerle, Anayasa Mahkemesi arasındaki görev uyuşmazlıklarında Anayasa Mahkemesi'nin kararı esas alınır " hükmü uyarınca Anayasa Mahkemesi kararının bu uyuşmazlığın çözümünde esas alınacağı tartışmasızdır.

Bu durumda, 5510 sayılı Yasanın yürürlüğe girmesinden önce iştirakçi sıfatıyla çalışmakta olan memurlar ve diğer kamu görevlileri ile emekli sıfatıyla 5434 sayılı Kanuna göre emekli, dul ve yetim aylığı almakta olanlar ve ayrıca memurlar ve diğer kamu görevlilerinden ileride emekliliğe hak kazanacaklar yönünden Sosyal Güvenlik Kurumunca tesis edilen işlem ve yapacağı muamelelerin "idari işlem" ve "idari eylem" niteliğini korumaya devam edeceği, dolayısıyla, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 2/1-a maddesinde belirtilen idari işlemler hakkında yetki, şekil, sebep, konu ve maksat yönlerinden biri ile hukuka aykırı olduklarından dolayı iptalleri için menfaatleri ihlal edilenler tarafından açılan iptal davaları kapsamında bulunan, 5754 sayılı Yasanın yürürlüğe girdiği tarihten önce, sözleşmeli personel (kamu personeli) olan davacının, hizmet akdine dayalı çalıştığı döneme ilişkin hak ve alacaklar dikkate alınmadan eksik ödenen tazminatının ödenmesi istemiyle açtığı davanın; 5434, 5620 ve 657 sayılı Kanun hükümleri dikkate alınarak çözüme kavuşturulacağı gözetildiğinde; idari yargı yerinde görüleceği sonucuna varılmıştır.

Açıklanan nedenlerle davanın görüm ve çözümü idari yargı yerinin görevine girdiğinden, Konya 1.İdare Mahkemesi'nce yapılan başvurunun reddine karar vermek gerekmiştir.

SONUÇ: Davanın çözümünde İDARİ YARGI YERİNİN görevli olduğuna, bu nedenle Konya 1. İdare Mahkemesince yapılan BAŞVURUNUN REDDİNE, 6.6.2016 gününde OY BİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye
Nuri	Ali	Yusuf Ziyaattin	Alaittin Ali
NECİPOĞLU	ÇOLAK	CENİK	ÖĞÜŞ

Üye	Üye	Üye
Süleyman Hilmi	Mehmet	Yüksel
AYDIN	AKBULUT	DOĞAN